

Grupp 6

FCI-nummer 17

Originalstandard 2004-03-24

FCI-Standard 2004-04-02; franska

SKKs Standardkommitté 2005-11-02

GRIFFON NIVERNAIS

Nordisk Kennel Union

Dansk Kennel Klub
Hundarættarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben

Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben

Standard för
GRIFFON NIVERNAIS

Ursprungsland/ hemland:	Frankrike
Användningsområde:	Drivande hund
FCI-Klassifikation:	Grupp 6, sektion 1:2 Med arbetsprov.
Bakgrund/ändamål:	<p>Griffon nivernais är en drivande jakthund, som huvudsakligen används vid jakt med gevär på vildsvin. I allmänhet jagar hundarna i flock, men de jagar även individuellt.</p> <p>Rasen antas härstamma från de jakthundar från Ségus (i Lourdes) som gallerna hade, och från de grå Saint Louis-hundarna. De senare var mycket populära under 200 års tid, ända fram till och med Ludvig XI:s regim, men fick sedan lämna de kungliga kennlarna under Frans den förstes regim. Han föredrog vita hundar. I Nivernaisregionen bevarades dock rasen ända fram till franska revolutionen.</p> <p>Ett hundra år senare återskapade man rasen med hjälp av hundar från Nivernais och gav den namnet griffon nivernais.</p> <p>I slutet av 1800-talet och i början av 1900-talet korsade man in grand basset griffon vendéen, foxhound och därefter otterhund för att få fram griffon nivernais så som den ser ut idag. Rasklubben bildades år 1925.</p>
Helhetsintryck:	<p>Som helhet skall griffon nivernais ge intryck av att vara raggig ("barbouillaud") och lurvig, med mycket utpräglad rastyp. Rasen skall vara robust och mycket hårdig. Ben och muskulatur skall vara torra, och tyda på uthållighet snarare än på snabbhet. Som helhet ger griffon nivernais ett något dämpat intryck, dock utan tecken på rädsla.</p>
Viktiga måttförhållanden:	<p>Kroppslängden (mätt från skulderbladsled till sittbensknöl) skall något överstiga mankhöjden. Skalle och nosparti skall vara lika långa.</p>

Uppförande/karaktär:

Uppförande: Griffon nivernais har ett mycket bra väderkorn. Den är målmedveten och trivs särskilt bra i besvärlig och snårig terräng.

Karaktär: Griffon nivernais närmar sig viltet på ett utmärkt sätt och har mycket goda jaktegenskaper. Den är modig vid ställandet av vilt, utan att vara dumdristig. På grund av sitt mod och sin initiativförmåga kan den användas framgångsrikt i mindre flockar vid jakt på vildsvin. Även om rasen är lättdresserad när det gäller att jaga vildsvin kan vissa individer vara envisa och ohörsamma. Det är viktigt att man lär rasen lyda redan från början.

Huvud:

Skallparti

Skallpartiet skall vara mycket torrt. Det skall vara lätt, men inte tunt, och något långt, utan överdrifter. Skallens och nospartiets linjer skall vara parallella. Hjässan skall vara nästan flat, och den skall vara medelbred. Sidorna avgränsas av de föga markerade okbågarna. Nackknölen skall endast vara märkbar vid beröring.

Stop

StoPET skall vara endast lätt markerat, men på grund av pälsen på huvudet kan stoPET ge intryck av att vara mer markerat än det egentligen är, dock utan överdrifter.

Nostryffel

Nostryffeln skall vara svart och mycket framskjutande.

Nosparti

Nospartiet skall vara lika långt som skallpartiet och inte alltför brett mot slutet. Sidorna konvergerar något men inte så mycket att nospartiet blir snipigt. Pälsen bildar ett litet skägg på hakan.

Läppar

Läpparna skall vara strama och precis täcka underkäken, inte mer. De skall döljas av välutvecklade mustascher och vara väl pigmenterade.

Käkar/Tänder

Käkarna skall vara robusta och normalt utvecklade. Saxbett, ibland tångbett. Incisiverna skall vara vinkelrätt ställda i relation till käkarna. Bettet skall vara fulltandat (avsaknad av P1 beaktas dock ej).

Ögon

Ögonen skall helst vara mörka. Blicken skall vara livlig och genomträngande. Pälsen som bildar ögonbryn skall vara väl utvecklad men får inte täcka ögat. Bindhinnan får inte vara synlig. Ögonkanterna skall vara väl pigmenterade.

Öron

Öronen skall vara medelhögt ansatta (ca 3 cm breda) i nivå med ögonens övre linje. De hängande, smidiga, ganska tunna och medelbreda öronen skall ha lätt inåtvridna spetsar och vara tämligen väl bepälsade. De skall vara halvlånga och nå till nostryffels början.

Hals:	Halsen skall vara ganska elegant. Den skall vara torr, utan löst halsskinn.
Kropp:	
Överlinje	Överlinjen skall vara plan, från manke till länd.
Manke	Manken skall endast vara lätt framträdande. Skulderbladsspetsarna skall vara tätt placerade. Övergången från halsen skall vara harmonisk.
Rygg	Ryggen skall vara stark och tillräckligt lång. Den skall vara tämligen smal och stram, med god muskulatur, vilken dock inte framträder så tydligt.
Ländparti	Ländpartiet skall vara starkt och mycket lätt välv.
Kors	Höftbensknölna skall vara framträdande. Korset skall vara något sluttande, med torr muskulatur.
Bröstkorg	Bröstkorgen skall vara så djup som möjligt och nå ner till armbågen. Bringan skall inte vara så bred. Bröstkorgen skall vara lång och bredare vid de bakre revbenen. De främre revbenen skall vara tämligen svagt välvda medan de bakersta skall vara mer välvda.
Flanker	Flankerna skall vara uttalade, men utan överdrifter.
Underlinje	Buken skall vara lätt uppdragen, men inte vinthundsläk.
Svans	Svansen skall vara något högt ansatt. Den skall inte vara särskilt lång och skall ha mest päls på mitten. I stillastående bärs svansen något under horisontalplanet. I rörelse bärs den i uppåtriktad sabelform, varvid den yttersta delen även kan böjas in över ryggen.
Framställ:	
	Frambenen skall vara väl ställda. Generellt sett och i stillastående förefaller frambenen från sidan sett vara ställda något bakom lodlinjen (väl ställda under kroppen).
Skulderblad	Skulderna skall vara något tillbakalagda, torra och väl åtliggande mot bröstkorgen.
Armbåge	Armbågarna skall ligga väl an mot kroppen.
Underarm	Underarmarna ser ut att vara ganska kraftiga pga pälsen, men är i verkligheten snarare torra än tjocka. De skall vara helt raka.

Mellanhand	Mellanhänderna skall vara ganska korta och lätt vinklade.
Framtassar	Framtassarna skall ha formen av en lätt utdragen oval, med starka och väl slutna tår, som en hartass, med väl pigmenterade klor och trampdynor.
Bakställ:	Från sidan sett skall bakbenen vara lätt underställda. Bakifrån sett skall en tänkt linje, som dras från bakdelens högsta punkt mot marken, passera genom hasspetsen och rakt igenom mellanfoten.
Lår	Låren skall vara ganska flata.
Has	Hasorna skall vara väl vinklade från sidan sett.
Mellanfot	Mellanfötterna skall vara korta och lätt vinklade (något ställda under kroppen).
Baktassar	Se framtassar.
Rörelser:	Rörelserna skall vara smidiga och lätta (inte stiltiga eller hopande). Hunden skall täcka tämligen mycket mark.
Hud:	Huden skall vara smidig, ganska tjock men tämligen stram och väl åtliggande mot hela kroppen, utan löst halsskinn. Pigmentet skall vara bra; det skall finnas svarta fläckar på kroppshuden och läpparna skall vara väl pigmenterade.
Päls:	
Pälsstruktur	Pälsen skall vara lång, lurvig och raggig. Den skall vara tämligen kraftig och sträv (åtminstone inte bomullsaktig eller lockig). Buken och lårens insidor får inte vara hårlösa. De väl utvecklade ögonbrynen skall inte täcka ögonen. Pälsen skall bilda ett litet skägg på hakan. Öronen skall vara tämligen väl bepälsade.
Färg	Griffon nivernais skall alltid ha svärtade hårtoppar ("charbonnée"), varmed avses att hårstrånas yttersta spets alltid är mörkare än dess rot. Fawnfärgen får vara mer eller mindre mörk men aldrig orange. Svärtningen i manteln kan vara blåaktig. Pälsfärgen ser ut att vara ljusare eller mörkare beroende på hur stor del av pälsstråna som har svärtade hårtoppar.

Vita hårstrån kan förekomma i större eller mindre omfattning, insprängda i pälsen. Detta tolereras och ger pälsfärger i nyanser som varierar från ljusgrått till mörkgrått över vildsvinsgrått.

Tantecken förekommer ofta vid ögonbrynen, på kinderna, bringan, tassarna, och under svansen. Tecknen syns särskilt tydligt hos valpar, men försvagas ofta med åldern.

Pälsfärgen beror på kombinationen av grundfärgen, utbredningen av svärtade hårtoppar och eventuell förekomst av vita hårstrån i större eller mindre mängd. Beteckningar som används är "fawn med mycket lätt svärtade hårtoppar" (harpåls), "sobel med svärtade hårtoppar" (varggrå) och "fawn med grå hårtoppar" (gråblå).

En vit fläck på bringan tolereras.

Storlek/vikt:

Mankhöjd

Hanhundar: 55 – 62 cm
Tikar: 53 – 60 cm

Fel:

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse.

- Uppförande/karaktär: skygghet

Diskvalificerande fel:

- Aggressivitet eller skygghet
- Otypisk
- Överbett eller underbett
- Olikfärgade ögon
- Avsaknad av svans
- Enfärgat svart pälsfärg (utan svärtade hårtoppar), guldröd eller orange pälsfärg, trefärgad päls med intensiva tydligt åtskilda färger, vita tassar.
- Dåligt pigment på nostryffeln, ögonkanterna, läppkanterna, runt anus, vulva och testiklar
- Storlek som avviker från den i standarden föreskrivna
- Iakttagbar invalidiserande defekt. Anatomisk missbildning
- Förekomst av sporrar på bakbenen, utom i länder där det enligt lag är förbjudet att ta bort dem.
- Hundar som har tydligt iakttagbara fysiska eller psykiska anomalier skall diskvalificeras.

Nota bene:

Hund får ej prisbelönas om den är aggressiv eller extremt skygg eller om den har anatomiska defekter som menligt kan påverka dess hälsa och sundhet.

Testiklar:

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Svenska Kennelklubben
163 85 SPÅNGA

Besöksadress Rinkebysvången 70
Telefon 08-795 30 00 Telefax 08-795 30 40
Webbplats www.skk.se

Telefon Informationsavdelningen 08-795 30 30
E-post Informationsavdelningen info@skk.se

E-post Standardkommittén standk@skk.se

SVENSKA KENNELKLUBBEN
HUNDÄGARNAS RIKSORGANISATION